

CIJENA listu: U preplati za čitava god. K 48.— za polugodište K 24.— trimesecne K 12.— mješeno K 4.— u maloprodaji 16 h. pojedini broj OGLOŠLJ primaju se u pravi list trg Custoza 1

godina IV.

HRVATSKI LIST

Iznaj svaki dan u 8 sati ujutro.

U Puli, srijeda 18. lipnja 1918.

HRVATSKI LIST izlazi u nakladnoj tiskari J.C. KRMPOVIĆ u Puli trg Custoza 1. Uredništvo: Šibenska ulica br. 24. — Odgovorni urednik JOSIP HAIN u Puli. — Rukopisi se ne vraćaju. Ček. rač. ad. post. Ned. 96.795.

Broj 1055

Književnici za našu djecu.

Slovenački, Hrvatski i Srpski književnici!

Već četiri godine dana proživljuje narod naš časove najteže kušnje i najvećih žrtava.

Rat ovaj prijeti da nas iskopa.

Krv naša teče, a glad i oskudica potkapavaju temelje naše budućnosti, plju zadnju snagu i

nim najmladnjim, na kojima svijet ostaje.

Prepanuta tom crnom perspektivom i osviještena sadašnjošću digla se je sva naša javnost kao edan čovjek, da se spase bar ono, što se spasti dade

„do se spasu djeca“.

Grijesni i zle sreće podnesimo sadašnjost, kako najbolje možemo, ali spasimo budućnost, da

ne ostane zabor na nama i kleveta budućih koljena.

Književnici, koji žive u Zagrebu, sastavili su odbor, u kom su zastupana sva literarna društva

ili stovi i kome je zadaća da uredi jedan zajednički almanah svih hrvatskih, srpskih i slovenačkih

književnika.

Svrha je tome almanahu:

Prvo: da donese sve što veći prihod za spasavanje naše djece i da se u što većem broju

ašir po kućama našim.

Drugo: da najbiranijim radovima naših književnika i kulturnih radnika pruži narodu jedno djelo,

koje će mu u današnjim vremenima biti utjehom i okrepom, a ujedno spomenik za daleke naraštaje,

takođe smo brinuli oko spašavanje uzdanice narodne.

Redakcionali odbor počet će u najskorije vrijeme svoj rad, pa se pozivaju svi književnici srpski,

hrvatski i slovenački, da se što većim brojem i što branijim radovima odazovu ovome pozivu i ispunite

ako maleni dio velike dužnosti, koja leži na svima.

Nije ovo glas molbe nego jecaj hiljade i hiljade žena naših, što nemaju činje da utječe gladnih

pobjiju djece svoje.

I ko će se ovome jecaju moći oglušiti?

Rukopisi neka se šalju na: Tajništvo Matice Hrvatske, Zagreb, Matična ulica 2. najkasnije do

1. rujna 1918.

Ivo Vojnović, Ljuba Bobić Gjolski

Zofka Kveder-Demetrović

Tugomir Alaupović

Vladimir Čorović

Juraj Demetrović

Ljubo Wiesner.

Vladimir Mažuranić

Dragutin M. Domjanic

Joca Ivaklić

Dragutin Prohaska

Ferdo Rožić

Napredujemo!

Kako je ugodno, može li čovjek progovoriti u riječi Napredujemo! Mičemo se iz onog mrtvog stanja, u kojem se godine i godine našlo sav naš avni život. Mičemo se s dobrom voljom, da nešto učinimo, i kad je ta dobra volja u nama, nešto ćemo učiniti.

Došli smo napokon onamo, gdje piši kao ljudi i kao sinovi naroda bez slobode i bez prava, postavimo svijest svoje zadaće. Uvidjamo, da samo mi sami sebe možemo spasiti, samo mi možemo narod svoj podignuti. Postajemo vjerni, odani i iskreni sebi.

A to je napredak!

Književnici slovenački, hrvatski i srpski pokreću zajedničku akciju, Kćerikalni, liberalni i socijalistički, ali svi narodni. I svi dobre volje. Možemo kazati da je to jedan od najvužnijih momenata u dobi našeg novog rada, gdje su najpozvaniji zastupnici naroda srožni u jednom pojmu: rad u korist naroda. Pak kad uvažimo, da stranačko uvjerenje pojedinih književnika nije priječilo, da se ljudi raznih nazora nadaju jednom kolu, sa zadovoljstvom moramo istaknuti, da su i naši književnici pošli stopom čeških, i da će u njihov složan korak urođiti dobrim plodom.

Kad je onomadne suradnik „Hrvatskog Lista“ uvažavao u uvaženim češkim književnicima, i upitao ga, nisli li, da će se i jugoslavenski književnici oglasiti složno i (snažno) kao i češki odgovorio je Machar: „Uvjeren sam da hoće!“ Jer kad si svaki od naših književnika postane svijestan velike zadaće, koja je njemu dana i velikog doba, u kojem mi živimo, i jugoslavenski će književnici sjediniti svoje sile i složno se latiti rada.

I do toga je eto došlo. Pokreće se zajednička akcija u korist naše djece, u korist uzdanice i budućnosti naroda. Ali pokreće se i akcija, koja nije od manjeg zamašaja, nego li ona gledi prihoda za spašavanje naše djece, akcija svih naših kulturnih radnika i književnika, koja će podati narodu veliko dobro, dobro velikog vremena, dobro našeg naroda i dobro velikog cilja, za kojim idemo — naše slobode.

Najnovije publikacije naših književnika pokazuju, kako i naš narod imade lijepo mjesto medju našim kulturnim narodima svijeta, a u prvom redu medju Slavenima. Pokaza se, da smo i zreli i sposobniji od mnogih drugih naroda, samo budemo li prijezno znali tu sposobnost izrabiti. U tom pogledu mame dobrog učitelja; Čehe. Mnogo su oni dosada naši uplivaci, mnogo uplivaju danas, a što više budu uplivati u budućnosti, to će biti u veću korist našem narodu i njegovoj kulturi i civilizaciji kašto njegovoj boljoj budućnosti.

Češka organizacija, češka disciplina i naša sposobnost i dobra slavena narod prošaknuta poduzetnom vrelom južnjačkom krvi učinit će iz nas narod, koji će biti dobro naoružan, ne da otima tudje, već da brani svoje, razvija svoje sposobnosti i svoje snage.

Korak naših književnika smatramo kuo prvi korak na tom putu. I sa uđađenog kraja prostranem domovine, daleko od naše kulturne prijestolnice Zagreba, u zemlji, gdje još raste samo korov i trnje a Judilina tamna nejaana magla opasnuje jasam pogled a teška mračna pritiže km još misli, pozdravljamo taj korak hrvatskih književnika.

Pozdravljamo ga s vrucim željama u srcu, s ljepežnim nadama u duši, s uvjerenjem, da se mičemo, da smo se gamuli iz mrtvila i da napredujemo!

Odvužno naprijed: Slogom k Slobodi!

RATNI IZVJEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 18. (D. u.) Službeno sejavlja: Bitka u Mletačkoj se nastavlja. Vojska generalobersta Wurma stekla je na mnogo mesta prostora. Njeno je jugozapadno krilo stiglo u bojeyima do kanala Fosseta. Generaloberst nadvojvoda Josip izgradio je svoje uspjehe u području Montello. Talijanski protuudarci se izjavovise. U tri dana boja bila su u tom predjelu dopremljena 73 talijanska topa, medju kojima i topovi teškog kalibra. Sa objiju strana Brente jurišao je neprijatelj ponovno bez uspjeha proti našim položajima. Jednako je bezuspješno proteklo južno od Asiaga mnogo engleskih navalnih. Broj je zarobljenika poskočio na 30.000, broj zaplijenjenih topova na više od 120. Broj minometa, strojnih pušaka i inog ratnog materijala nije još ustaničen. — Poglavnica generalnog stožera.

Njemački.

Berlin, 18. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana službenojavlja: Zapadno bojište: Vojska skupina prijestolonaslijednika Rupprechta: Neprijatelj je topništvo razvilo živu djelatnost u pojedinim odsjecima u Flandriji, na obim stranama Lyse te medju Arrasom i Albertom. Poslije nenadane žestoke paljbe navalno je neprijatelj oko ponoci jugozapadno od Alberta. Bio je suzbijen te je u našim rukama ostavio zarobljenika. — Vojska skupina njemačkog prijestolonaslijednika jugozapadno od Noyona i južno od Aisne je topovska djelatnost za večernih satova opeta oživjela. Suzbijeni su djelomični neprijateljevi sunci sjeverno od Aisne i sjeverozapadno od Chateau-Thierry. — Ludendorff.

Rat.

Francuski izvještaj od 17. lipnja: Između Oise i Aisne uspijelo je jutros Francuzima, da provedu jedno poduzeće, koje im je dopustilo, da prošire svoje položaje sjeverno i sjeverozapadno od Haut-hraya. Francuzi su zarobili 100 momaka te zaplijenili strojnih pušaka. U šumi Caurieres i u Vogezima su Francuzi neprijateljske napadaje. Sa ostale fronte ništa nova.

Engleski izvještaj od 17. lipnja u jutro: Tečajem zrake smo noći proveli istočno od Arrasa uspijelo strafunsko poduzeće te zarobili nekoliko momaka. Jučer u jutro kušao je neprijatelj strafunsko poduzeće u okolini Givenchy, ali je bio suzbijen. Po noći je neprijateljsko topništvo pucalo kratko vrijeme na naše položaje sjeverozapadno od Albertia. Inače obična djelatnost.

Talijanski izvještaji od 14. i 15. lipnja javljaju o poduzeću austro-ugarskih četa kod Tonača, koje su suzbili i kod toga zarobili 11 časnika i 185 momaka. — Izvještaj od 15. lipnja javlja, da je započela topnička bitka između asiškog zaravanka i mora, koja je bila osobito žestoka na asiškom zaravanku, istočno od Brente i na srednjem Pinu. — Talijanski izvještaj od 16. lipnja javlja, da je bitka u toku. Neprijatelj je bacio silne mace pješadije protiv talijanskih položaja u istočnom odsjeku asiškog zaravanka, u odsjeku Val Brente i brda Grappa. Na više je mjesata kušao prekorati Piavu. Na ostalim je mjestima fronte poduzeo lokalna poduzeća. Talijanski se je pješadija držala junački. Na fronti od 150 kilometara, na koju je ušao jedno glavni juriš, zaposjeće su neprijateljske jurišne čete prvu liniju u predjelu brda Vulbella, u odsjeku Asolone i izbočinu brda Splavolo. Nekoim je elementima neprijateljskih četa uspijelo, da prekorče Piavu u odsjeku Vervesa i u području Fogara i Musile. Istoga su dana poduzeći Talijanci na čitavoj fronti energične protunavale, kojima je uspijelo zadržati napredovanje neprijatelja te opet osvojiti neke izgubljene položaje. Tečajem noći trajala je bitka nesmanjenom žestom. Ali talijanske se čete drže dobro na asiškom zaravanku. U odsjeku Asolone i izbočine Solarola uspostavile su prijašnji položaj. Talijanci se bore sa neprijateljskom pješadijom, koja je prešla Piavu. Broj zarobljenika iznosi 3000, od kojih 89 časnika. Ljetači saveznika sudjelovali su životno u bici. 31 neprijateljski aeroplani bio je oboren.

Talijanski izvještaj od 17. t. m.: Neprijatelj, koji je 15. t. m. pretrpio ogromnih gubitaka, ogradiće se je na to, da na visoravni Asiago i na Monte Grappa stavi našim protunavalama na put najveće zaprijeke i da odbije naše i savezničke čete, koje su na mnogim mjestima fronte imale djelomični uspjeha te koje su popravile frontu. Duž Piave se naprotiv bitka nastavlja vanrednom žestom. Ne obazirući se na svoje gubitke, tiskao je neprijatelj naprijed, da dalje izgradi posjed Montella i da si prokrči put u nizinu. Naše su čete ponovno održale svoje položaje na rijeći St. Andreu do Fossalte te su u zaljevu St. Dona uspiješno zadržavale neprijatelja u prodiranju. U početku bitke zarobljeno je 120/časnika i 4500 momaka, od kojih 716 od engleskih i 261 od francuskih vojnika. Ljetaci su sudjelovali usprkos lošem vremenu. Tijekom posljednjih dvaju dana sastrijeljeno je 44 neprijateljskih ljetala.

* Rat na moru. Wolffov ured javlja dne 18. t. m. U zatvorenom području oko Engleske potoplile su naše podmornice opeta 16.000 br. reg. tona. Osim toga je na istočnoj obali potopljenih 7 engleskih ribarskih ladja i jedrenjača. — Iz Londona se službeno javlja dne 17. t. m.: Dne 13. t. m. bio je torpedovan i potopljen pomoćni krstić „Patria“. Od posade je nestao 1 časnik i 15 momaka. Po svojo su se priliči utopili.

* Talijanski je senat bio sazvan za 20. t. m., da riješi zakonsku osnovu o proračunskom provizoriu.

* Srpski je ratni ministar, kako javlja Agence Havas iz Soluna, odstupio, a na njegovo je mjesto srpski prijestolonaslijednik imenovao Protića naslijednikom. Ministar-predsjednik Pašić i ostali članovi kabineta otputovali su na Krf.

* Rumunjska je komora bila 17. lipnja svečano otvorena u narodnom kazalištu u Jassyu.

* Ministarska križa u Bugarskoj. To što smo očekivali, uslijedilo je. Kabinet Radoslavova je počao svoju ostavku, koju je kralj prihvatio. Radoslav je postao žrtvom onog istog šovinizma, koji je on učijepio u narodu, da ga natjera u rat. Svi su

nevjerljivih obećanja nije mogao Radoslavov, da ispunji i već prvi mir, kojega je sklopila Bugarska, dokazao je, da nema samo u antantnim zemljama zapreka za ostvarenje bugarskih megalomanskih sanja. U Cetinju nakopala si je Bugarska polag neprijateljstva svim balkanskim naroda i naroda sporazuma još nepogodovanje njemačkih i turskih vodećih krugova. Dobrudža nije zapala Bugarsku u potpunom opsegu. Radoslavov je morao pristati na kondonij sa ostalim središnjim vlastima, a ovaj će se kondonij riješiti u prilog Bugarska tek onda, bude li ona odstupila Turskoj komad područja na Marici i bude li odsteti ostale središnje vlasti na gospodarskom području. Turska je osim toga izjavila, da će tražiti još daljnje kompenzacije, bude li se bugarsko područje na temelju eventualnog novog mira proširilo prema sjeverozapadu, zapadu i jugozapadu. Narod, zaslijepljen utopijama gospodarstva Radoslavova, koji ga je zavaravao svakojakim obećanjima, samo da se prikupi njemačkom kralju, doživio je sa Bugarskom mirom gorko razočaranje. Većina je bugarskog naroda odlučno protivna gospodarstvu Radoslavova, koji si je, kako je poznato, samo na taj način osigurao većinu u zastupničkoj kući, da je provadiao baš po radoslavovskim izborima u Bugarskoj, što je poslije Konstantinove knjige o Baj Ganji postalo upravo poslovičnim u Bugarskoj, i da je zbog toga, što si nije usprkos svojim "klasenim" izborima stekao većinu, da zatvoriti baš toliko zastupnika, koliko mu trebalo, da može ustavno vladati. Općem neraspoloženju pridružilo se je nezadovoljstvo bugarskih megalomana, koji su do tada, sa prostulom "Kambanom" na čelu, bili glavna potpora njegovom ministarstvu, tako te je njegov položaj postao neuzdrživ. Radoslavov je predao ostavku i na njegovo mjesto stupa po svoj prilici rusofliski političar Malinov. Bugari traže za sebe ne samo čitavu Dobrudžu i polovicu kraljevine Srbije, kakva je bila prije balkanskog rata, sa Nišem, Pirotom, Semendrijom i Požarevcem, već i Kavalu i Solun te su veoma ogorčeni na Njemačku i Austriju, što ove još nijesu navljestile Grčkoj rat. Središnjim vlastima ne dolazi ni iz daleka na um, da bi, kako piše "Tagespost" učinile Venizelosu ljubav te mu navljestile rat, jer bi time odbile od kralja Konstantina njemu vjerne stranke, ta stjera na taj način čitavu Grčku u naručaj antante. Kao Khuen Hedervary u Hrvatskoj zatrovao je i Radoslavov sav javni život u Bugarskoj a posljedice će nositi sav bugarski narod a u glavnom nasljednici Radoslavovi na vlasti.

* „Koningin Regentes“ torpedovan? „Koningin Regentes“ bio je onaj bolnički brod, na kojem su engleski odaslanici za pregovaranja o izmjeni zaboravljenika s Njemačkom putovali u Nizozemsku i koji je polag prvih viesti našao na minu te potonuo. Sada javlja Reuterov ured, da postaje sve vjerljivije da je ovaj bolnički brod bio torpedovan od njemačke podmornice. O tome da svjedoče kapetan i članovi momčadi potonulog broda.

Iz bivšeg ruskog carstva.

Sofija, 17. (D. u.) Odstup Radoslavijevog kabineta je posljedica djelomične krlze u kabinetu. Dva su ministra stambulovističke skupine, t. j. ministar za javna djela Petrov i ministar željeznicu Kuzmicki, demisijonalala radi različnosti mišljenja o unutrašnjim pitanjima. Stoga je vlast u manjini. Prema sobranje sada ne zasjeda, te se vlasta nema bojati parlamentarnih poteskoča, ministar se je predsjednik držao točno ustava te je kralju ponudio demisiju, da se kralj može posavjetovati sa drugim parlamentarnim skupinama.

Sofija, 18. (D. u.) Bug. brz. ured. Kralj je povjerio sastav kabineta Malinovu.

U Rusiji se pripravlja preokret, s kojim će morat računati svaka ruska vlast. Taj preokret imade jedan uzrok i to jest: Njemačka. Sve ruske novine, pa i same boljevičke, ističu dnevno, da je Njemačka sprečila prevoz živeća iz Ukrajine u Rusiju, da Njemačka sveudilj izazivlje nove upadice na demarkacionoj liniji, da Njemačka otimlje Rusiju unatoč odredbama brest-litovskog ugovora sveudilj nova područja itd. itd. Bezbroj je prosvednih nota predao ruski poslanik u Berlinu. Ali gotovo sve ove note ostale su bez odgovora. To sve mora da ogorčava ruski narod i da sami boljevičci moraju se obazriti na ovo raspolaženje, koje se sve više širi i sve više raste. Osim boljevička nema u Rusiji stranke, koja bi bila sklona Njemačkoj. Pa i sami su boljevičci jedino u taktici za mir sa Njemačkom. Sam Lenin kazao je u svom govoru od 14. lipnja, da Rusija treba stanke i da mora slijediti taktiku isčekivanja i popuštanja. „Berliner Tageblatt“ istice u jednom članku sve kvarne posljedice njemačke politike u Ukrajini i u ostaloj Rusiji te konstatira, da su i sami seljaci postali ratoborni i da su spremni povratiti se u opkope, pošto im je život u stegnutoj i zatvorenoj Rusiji postao nesnosan. Gradjanske da stranke mrze Nijemce kao što i prije unatoč protivnim i tendencijoznim boljevičkim vijestima. Socijalni revolucionari ljevice, koji stoje

najblže boljevičima, pozivaju vlastu na obnovu rata. U Rusiji vlasta prenja tome sveopće nezadovoljstvo, koja će teško Lenin i Trockij ukloniti novim pregovaranjima i utanačenjima u Berlinu. Prije nekoliko je dana predao Joffe opet dvije prosvjedne note njemačkoj vlasti, o kojima se službeno novinstvo izražuje dosta prezirno i površno. Time je položaj boljevička u Rusiji uzdrman i to jedino uslijed nespretnosti njemačke politike. Boljeviči su danas jedina stranka, koja više ili manje naginje na njemačku stranu. Svaka druga stranka, koja bi došla na kornilo, išla bi jedino za tim, da obnovi rat sa Njemačkom. Uslijed neodlučnosti boljevičke vlade raste u Rusiji sve više nezadovoljstvo. Jugoistočna i istočna se Rusija nalaze posve u posjedu takozvanih protorevolucionarnih, u istinu protuboljevičkih i germanofobskih stranaka. Kod tog pokreta učestvuje češko-slovačka legija. Akcija protiv ove nije još dovršena, kako prikazuju boljevička vrela. Iz protuslovnih vijesti proizlazi jedino to, da traju još uvijek bojevi, i da su češko-slovački i ostali ruskii protorevolucionari osvojili znatna područja, u kojima ukidaju boljevičke vojske te uređuju nove oblasti. Položaj boljevičke je vlade ugrožen i samo jedno je može možda spasiti od pada — novi rat.

Iz slavenskog svijeta.

Iz Slovenije. Pred nekoliko dana priopćili smo, kako su Slovenci pokrenuli akciju, da ustanove slovensku pučku školu u Mariboru. Kako je ta škola od prijeke potrebe svjedoči i ovaj slučaj, što ga donosi „Slovenski Narod“: U Mariboru su se oni iz Berlina intili u posljednje doba odnarođivanja djece iz prvih razreda pučkih škola. Zahvaljuju se od djece, da nose one poznate polivojnice kape njemačkih dječaka s njemačkim vrpcima, kojima već „Frankfurterice“. To se osobito opuža u nedjelje prigodom školskih misa i uopće prigodom školskih svečanosti. Dopisnik „Slovenskog Naroda“ sretnuo je neke nedjele nekoliko tukih strogih Germanicela i upitao jednoga sa posve slovenskim licem, kamo ide. Dječak se našao izvrijedjen i kao da nije razumio. Na ponovni upit odgovorit da ne umije slovenski. Kad je na to dopisnik nagnovorio i sljedećeg dječaka, doletio je onaj prvi za njim, i upitao zašto lo spituje. Kad mu dopisnik reče, da nije čistokrvni Nijemac, odgovori dječak: „O ne, moj je otac Slovenec, no on nije doma, ja sam kod „Grosspapa“, tamo takodje govorim samo slovenski!“. „No vidiš, ti veliš, da si Nijemac, nosiš njemački označ, zašto ne ćeš da budeš Slovenac?“ na to će dopisnik, a dječak odgovorit: „Jer tako zahvaljuju u školi i moji kamarići!“ — To je malo slučaj velike žalosne historije o postanku naših janječara, pridomeće „Slovenski Narod“. Isti se ljubljanski list osvrće i na pisanje slovenskog socijalnog demokrata dr. Tuma u „Lavoratoru“ o Trstu i Jugoslaviji. List navadju besede talijanskog socijaliste Puechera: „Njemački narod u Austriji nije medju potlačenim narodima; naprotiv; njemu dakle nije treba protestovati“. I primjereni valja to takodje za Talijane, barem s obzirom na Slovence — Talijani vladaju i u Trstu i u Istri nad slovenskom većinom. Nema dakle razloga da bi oni proti svojoj nadmoći protestovali. Dr. Tuma naglašuje talijanstvo Trsta, „Slovenski Narod“ donosi njegove riječi, što je napisao godine 1907.: „Snažno se bije boj za slovensku narodnost takodje u najvećem i najjačem talijanskom gradu u Trstu, i samio je pitanje vremenim i što osobito naglašijem, složnog nastupa slovenskog, hrvatskog i srpskog elementa u Trstu, da se to mjesto preobraziti i pozivao se taj isti dr. Tuma na ispad tadašnjih izbora u Trstu: „Talijanstvo u Trstu nosi pečat smrti u jezgru“, pisao je godine 1907. — Za slovensko narodno kazalište u Ljubljani postali su petoškoleći na češkoj reakci u Pragu dar od 60 K, kojega su sabrali međusobno po deseticama i peticama, htijuci dokazati svoju „nesebičnu ljubav prema jugoslovanskim braću“. Tu vidimo kako se živo zanimanje omadina za kulturni rad Jugoslavena. — Na pazinskoj gimnaziji zabranjuje pak iz nekih osobitih obzira ravnatelj sabiranje za hrvatske škole u Puti. A ipak ima pazinska gimnazija i pazinski djaci kaošto i praška reakci i češki petoškoleći istog ministra nastave u istoj Austriji. — „Jugoslovan“ javlja da će se slovensko kazalište u Ljubljani na jesen već sigurno otvoriti. Mnogo je već uinjetnika pridobijeno. U Hrvatskoj se je sabralo preko 100.000 K dionica i dosta darova. Češka će kazališta prirediti posebne predstave u korist Slovenskog kazališta. — „Jugoslovan“ već misli i raspravlja, kako će se dojduće škoške godine opskrbiti slovenske srednjoškolske djeake u Ljubljani. Nakupovat će se živeža po pokrajini i opskribit obe dječake kuhinje. — Na jesen će se otvoriti u Gorici sve slovenske škole.

Domaće viesti.

Za iseljivanje djece. Pozivaju se roditelji, koji su zapisali kod uprave našeg lista svoju djece za iseljivanje na prehranu u Hrvatsku ili Slavoniju, da dodiju u četvrtak, dan 20. o. m. u 6 sati na večer u „Narodni Dom“ I. kat, gdje će im se razložiti budući beravak i podučiti ih, što imaju da pravite za edlazak svoja djece.

+ Ester Milić rodj. Matassi, supruga c. kr. kotarskog sudca i bivšeg narodnog zastupnika dr. Ivo Milića u Buzetu, preminula je u nedjelju neочекano u najljepšoj svojoj dobi. Gospodin dr. Milić, polaž po K 20 — gg. Niko vit. Mardić i Josip Krm potić. — Kao ostatak preplate g. Josip Šantek K 8 —. Gosp. Franjo Novljan sa bojnog polja K 20 —. — Za svoju višesatnu službu u „Politeama Ciscutti“ polaž po K 1:60: gg. Silić, Dajčić i Corazza, a K 6:50 — g. Kajuš. Ukupno K 79:20; zadnji iskaz K 58.977:71; sveukupno K 59.056:91. Naprijed za našu kulu prosujete!

Milodar za našu srednju školu u Pull. Preko uprave našeg lista položeni su sljedeći doprinosi: Da počaste uspomenu blagopok. gospodje Esteri Milić, polaž po K 20 — gg. Niko vit. Mardić i Josip Krm potić. — Kao ostatak preplate g. Josip Šantek K 8 —. Gosp. Franjo Novljan sa bojnog polja K 20 —. — Za svoju višesatnu službu u „Politeama Ciscutti“ polaž po K 1:60: gg. Silić, Dajčić i Corazza, a K 6:50 — g. Kajuš. Ukupno K 79:20; zadnji iskaz K 58.977:71; sveukupno K 59.056:91. Naprijed za našu kulu prosujete!

Hrv. i slov. učiteljstvu Istra poručuju iz Pažinu učiteljska društva za Istru „Narodna prosvjeta“, „Hrv. škola“ i „Slov. učit. društvo za Kopar“, da će biti učiteljski sastanci: 1. u Buzetu u kući g. Frana Flega na Počekaju dne 20. VI. u jutro: 2. u Voloskom u pučkoj školi dne 29. VI. o podne; 4. na Kozini u pučkoj školi dne 30. VI. sastanak u smislu društvenih pravila, uz dnevni red: Izvješće o deputaciji primorskog učiteljstva kod c. kr. ministara financija i nastave u Beču; izvješće delegat Jos. Baćić. — Učiteljice i učitelji neka dodiju onamo na sastanak, gdje im je prikladnije. Posebnih poziva ne će se svakome poslati radi poteškoća, zato neka se kolegice i kolegi međusobno potiču, da u vlastitom interesu i u interesu škole prisustvuju budi kojem sastanku.

Dnevne viesti.

Napredujemo? Poziv na naše književnike, koji priopćujemo na čelu lista u današnjem broju primili smo od odbora u Zagrebu. Istodobno s poslovom primisimo i zagrebačke hrvatske liste, gdje bila je taj poziv već štampan. Odbor nas moli da uzmimo je isto tako i sve zagrebačke liste) da prilopćimo poziv na uvodnom mjestu i da ga pratimo s nekoliko riječi. Mi smo to i učinili. Od zagrebačkih listova nije to učinio nijedan, osim „Hrvatske Njive“. No zato „Jutarnji List“ posvećuje tri četvrt svog prostora kriminalnim saopćenjima. A i nekoj drugi zagrebački listovi odlikuju se u tome. Vjerujemo, da će to biti u finansijskom pogledu u korist lista, ali narod se senzacijama ne odgaja. Ulrađade li neko u Zagrebu košaru rublja, zagrebački dnevničari šalju odmah na lice mesta svoje suradnike, koji napisu o kradji dugo izvješće koje publika doduše guta, ali i kvare sebi ukus smisao za lijepo. Ali kad hrvatski književnici povu akciju, koja je sigurno od veće važnosti i zamašaja nego li kradja rublja, ne mogu zagrebački dnevničari naći ni jedne prigodne riječi, urednici su zapaseni pisanjem senzacionalnih radnji, što će publika gutati, a književnicima se po mnenju doličnih dnevničkih već dovoljno udovolji tim, da se blagoizvolfi saopćiti ono, što oni pošalju već stampano. — Napredujemo — ili smo još uvijek u blatu?

Mali oglascnik

KINO CRVENOG KRIŽA

Izvrsni toaletni sapun

po K 5 —, 7:50, 9:50 kaošto i telegrafiske predmete otpošlje pouzećem K. Goran — Pazin (Istra).

Dvije sobe

sa pokuštvom bi se iznajmije. Jedna sa jednim a druga sa dva kreveta u ulici Diana br. 36/I.

Uči se kod svake slike.

Ravnateljstvo si pridržaje pravo promjeniti raspored.

U trgovini pokuštava, Fil. Barballa,

u Sišanskoj ulici,

prodaje se novo pripješlo

pokuštvo.

Uslijed odlaska prodaju se uz povoljne cijene satovi i urarski predmeti.

IVICA MARIN, urar

ulica Franja Ferdinanda broj 10.